

Prízvuk, výslovnosť, pravopis

1. Prízvuk je v nemčine na prvej slabike. Je silnejší ako v slovenčine, preto sa neprízvučné slabiky vyslovujú oslabene: Ute [u:tə], Abend [a:bənt]. Osobitne sa to týka koncoviek **-en**, **-er**, **el-**: machen [machən], Lehrer [le:rə], Tafel [ta:fəl].
Prízvuk na inej slabike býva
 - pri slovách s neodlučiteľnou predponou (**be-**, **ge-**, **emp-**, **ent-**, **er-**, **ver-**, **zer-**), kde je prízvučná druhá slabika: besichtigen, verzeihen;
 - pri mnohých cudzích slovách: Student, Hotel.
2. V nemeckom pravopise sa nepoužívajú dĺžne. Dlhá je
 - prízvučná samohláska pred jednou spoluhláskou vo vnútri slova: Vater [fa:t^a], Tafel [ta:fəl]
 - zdvojená samohláska: Saal [za:l], See [ze:]
 - samohláska, po ktorej nasleduje **-h-**, ktoré nevyslovujeme fehlen [fe:lən], ihr [i:^a]
 - skupina **ie**, ktorú vyslovujeme ako dlhé i: hier [hi:^a], vier [fi:^a].
3. Dlhé nemecké samohlásky sa vyslovujú inak ako v slovenčine. Sú zatvorené (s výnimkou a, ä: – Abend, spät.)
 - Nemecké dlhé **e** sa blíži výslovnosťou k dlhému i: lesen [le:zən], sehen [ze:ən]
 - Nemecké dlhé **o** sa blíži výslovnosťou k dlhému u: groß [gro:s].Krátke samohlásky sa vyslovujú skoro ako v slovenčine, krátko, otvorene. Samohlásky pred dvoma alebo viacerými spoluhláskami sú krátke: Herr, Tisch.
Spoluhlásky **d**, **t**, **n**, **l** sa pred e, i nemäkkčia: Ute, wieder.
4. Nemčina má niektoré hlásky, ktoré sa v slovenčine nevyskytujú.
 - krátka a dlhá samohláska **ö**, ktorú vyslovujeme zaokrúhlením pier a z pozície e: öffnen, schön
 - krátka a dlhá samohláska **ü**, ktorú vyslovujeme výrazným zošpúlením pier a z pozície i: hübsch, frühstücken
 - dvojhlásky **ei**, **ai** vyslovujeme skoro ako [ae], klein [klaen], Mai [Mae]
eu, **äu** vyslovujeme skoro ako [oö]: heute, Häuser
au vyslovujeme ako [ao]: laufen
 - spoluhláska **l** sa vyslovuje mäkkšie ako slovenské l, ale tvrdšie ako ľ: links, will

- pri spoluhláske **ch** rozoznávame:
zadné ch po samohláskach a, o, u a po au. Vtedy vyslovujeme ch podobne ako v slovenčine: Buch, nach
predné ch, ktorého výslovnosť si nacvičíme z pozície j (na tvrdom podnebí): ich, richtig, Bücher
 - spoluhláska **r** na konci slova sa vyslovuje ako krátke a: nur [nu:a], wer [ve:a]
 - neznelé spoluhlásky **p, t, k** sa vyslovujú s prídychom: Kind, Peter, Tisch
 - znelé spoluhlásky **b, d, g** sa vyslovujú menej znelo ako v slovenčine. Na konci slova sa vyslovujú neznelo, ale bez prídychu: schreib, gesund, sag
 - spoluhláska **ß** (po dlhých samohláskach a dvojhláskach) sa číta ako ostré s'
 - neznelé spoluhlásky pred znelými sa v nemčine nespodobňujú: er haß Hunger (nie hađ).
5. V nemčine sa slová, ktoré sa začínajú na samohlásku, neviažu s predchádzajúcim slovom, ale znova sa nasadí hlas: ein|Auto. Podobne je to i po predpone alebo v zloženom slove: für|einander, Schuh|abteilung.
6. Nemecká oznamovacia, rozkazovacia a doplňovacia otázka (začínajúca sa opytovacím zámenom) má stúpajúco-klesajúcu melódiu: Wo bist du? Nemecká zisťovacia otázka (na ktorú môžeme odpovedať slovami áno, nie – ja, nein) má klesajúco-stúpajúcu melódiu: Kommst du?
7. Podstatné mená píšeme v nemčine s veľkým začiatočným písmenom.

Výslovnosť niektorých spoluhlások a skupín spoluhlások

<i>Píše sa:</i>	<i>Číta sa:</i>	<i>Príklady:</i>
ch (v kmeň. slabike)	[ks]	wachsen, Sachsen
ck	[k]	Ecke, Rock
ng	nosové [ŋ]	Inge, lange
qu	[kv]	bequem, Urquell
s	skoro [z] na zač. slova [z] medzi samohl.	sagen, sieben lesen, Nase
ss	[s]	Kasse, lassen
ß	[s']	Maß, Spaß

sch	[š]	schnell, Schule
st, sp (na zač. kmeňa)	[št], [šp]	stehen, spielen
tsch	[č]	Tschechisch, Deutsch
tz	[c]	jetzt, sitzen
v	[f]	vier, Vater
w	[v]	wo, was
z	[c]	Zucker, Zeit
g na konci	[ch]	Honig

Použité piktogramy:

☞ Učivo, ktoré si viete domyslieť.

■ gramatické poučky

G gramatické učivo

! Zopakujte si!, Všimnite si!

== V linkách sú príklady

SAHOHLÁSKY:

ei, ai → [aj] - klein, Mai
 ie → [i:] - hier, vier
 au, äu → [oj] - heute, Häuser